

AT

105754

-BONDE I BYEN -
Ragnar S. Grude
Låveveien 48 - Oslo 0682
Tlf. 22 27 31 82

Oslo, den 15.4.1994.

Kjøvangen i Vestby:
"HAKKEBAKKEN"
Post 1555 Son
Tlf. 64 - 95 81 12

D'hr.

:- Knut Baardseth - INO-formann.
: R.Fossum , "kansellie-sjef" i INO.

Gjelder A.I--saken ...

- det er sagt, at svanen, svnger like før den skal dø ...
Mine raskt-på-hverandre-følgende- brev om ett og hint kan jo tvde
på både sterk "skrivekløe", at'n "skør vise at'n gjør'no'", eller, at
man har verdensrekorden i : å ha idéer ...

Jeg esker i k k e deres meninger om "aktivitetsnivået. Det er av o-
rienterende art jeg vil meddele, om professor Dahl, som har "tatt på
seg oppgaven å besørge en skikkelig Norges Arbeidstjeneste-historie
skrevet. Helst nå med det første. Jeg har registrert at han, Dahl,
har vært ute i marken, og rett foran mine øyne har "kapret" viktig
billedmateriale fra AT's virksomhet, i Fillipstad, 1943. Dengang had-
de man der en veritabel eksplosjon, som la mve av OSLO's VIKA i grus.

Jeg svntes at dette med Dahl var et såkalt " godt tegn" , og følge-
ikke >>> lig må oppfattes som å fare med bare løst snakk vis å vis Arne Ha-
raldstad og meg, som har vært pådrivere i saken.

fra først av søkte jeg INO's assistanse. Jeg ble "godt mottatt"
rent personlig, da jeg var innkalt til å snakke om saken : hokskriv-
ning, og i spørsmålet om hvem som kunne forestå skriv- i n g e n ?

Dengang da var oppfatningen den, at da det ble hevdet av meg, "-at
det ikke var NS som hadde lønnei-opp "arbuds'tjenesten"; så avsa Hau-
gerud og kollegaene nokså snart kjennelse for: - at da var ikke no-
en vurdering videre aktuelt om dette spørsmålet ... (Jeg husker
jo , at Baardseth sluttet seg til Haugeruds svn, og dengangen svntes
jeg - sann plutselig - at jeg ikke tilhørte INO-gruppen, eller hadde
noe der i huset å gjøre etter den dagen ...

Jeg sov mange netter på saken. Jeg tror faktisk det gikk fem år før
jeg greide å ta fatt på saken igjen. Det skjedde noe med meg etter
Erland Asdahl-møtet her i huset, med frontkjemperne og noen "sivile"
NS-folk. Det var vel i 1982.

./.
I januar 1983 tar jeg kontakt med Anton Olstad. Brevet vedligger.
Jeg skriver, som vanlig, ikke : et-rett-på-sak-brev. Jeg pludrer
litt , om litt av hvert. Jeg bare spør bare: - hvem av oss var så
ovevettes modige til " å gå ut " med "våre saker" i 1983? Og håpe
på hjelp til å føre vår sak ut av "død-vannet"? Jeg for min var
vel så taus, som den som ligger i graven, før det glapp noen ord over
mine lepper en sen kveld jeg bilte med Erland Asdahl hjem hit etter
am >>>> å ha hatt*) som politisk foredragsholder en kveld.

Det svntes som at forespørselen var en gave fra Den store GUD ! Nå

var han jo "vraka" som stortingsmann, og ikke lenger hadde han noen Alexander Kielland-platt-form-sak å kjempe for, OG, for en kar, som hadde "gitt ifrå-seg-gare'n", hadde peilet seg inn på Stortingsparketten for fire nve år, - men ikke kom inn på den ! -, og svært godt likte å være i medienes lvs, han var straks helt klar i sin lyst og vilje til "å gjøre noe" for oss ... Jeg tyr til sjølskrvt-et nå, da jeg referer til hans uttale i halvmørket utenfor her: - er alle som deg, så har je da itt'non betenkeligheter med det ! Jeg hadde jo levert "min historie" i korte trekk ... og kunne med meget god samvittighet si : -at dom er mve-mve bære (hedre), je rækker -dom itte tel'kness engong ! Jeg listet opp NS-folk jeg kunne gå god for, og som jeg visste (TRODDE !!!!!) Asdahl hadde peiling på, hva han - merkelig nok - ikke hadde det dust greie på noe om... Han brvter ut: - er dettane sant, så ha'je vøri på den gær'ne sia heile ti'a, je !!! Jeg kommenterte ikke akkurat det han sa, men lyst hadde jeg jo. Det hele endte opp i det lange møtet jeg har nevnt, mellom ham og oss . Det må vel ha vært det første møtet av dette slags, mellom "de to frontene". Et møte, broren Kristian: ikke kunne begripe at hans bror kunne innlate seg på for vel 1 år siden. Han "tødde" opp etter en god del brevers vandring mellom oss, i-spedd, som dere har sett : svært hengivende brev-omtale av den avdøde broren, Erlend. Og litt skrvt ellers, da, av ham selv. (I 1993).

Dét har jeg fått bekreftet av Baardseth mere enn én gang, at den man oppnå noe hos, få vedkommendes sympati, den ber du ikke først å kvsse deg bak !! for etterpå "å tro'noe ..."

Jeg tror Asdahl-kara er blitt "tatt" på den riktige måten, og det er vel ikke for ikke noe, at Kristian Asdahl komme på vårt møte for-leden, car ordet i forsamlingen, og fikk honnør fra forsamlingen inn-til flere ganger. Best var vel mottakelsen etter presentasjonen fra' formannsplassen. Akkurat dét var ikke likegvldig!

Det var nå litt om A.T.-saken fortsatt. Jeg har jevnlig kontakt med Haraldstad, som igjen har god kontakt med Dahl, og har hatt Dahl på en hel dags besøk, for å høre, se og spørre om hovedtrekkene Haraldstad kunne legge fram, som han også i egenskap av videregående skole-rektor har forutsetninger for å uttale seg om. (Krigsskole- og Universitetsutdannelse gir jo kompetanse også Dahl må legge vekt på.

Personlig har jeg jo skrevet "min historie", som jo har "hydd på litt av hvert" Jeg håper jo, at det ikke var noen feiltakelse ved "karakter-givningen" hos mine overordnede, at jeg fikk "raske beordringer" og for meg personlig oppmuntrende avansementer, fra korporal-kaptein, eller: underlagfører-sveitfører, som var AT-gradene. Å få "konstruktive oppgaver", som oppbyggingen av AT-landbruksskolen på Sønsterud, det var meget givende, med 18-timers arbeidsdag.. om ikke alltid.

"Historien" om skolen den er skrevet og levert Dahl. Likeså Wergeland Krog's beretning om AT's store arbeide med evakueringen av No. - Norge, da JOSEF TERBOVEN ga Arbeidstjenestens folk carte blanche i bruk av :båter, jernbane og forlegningsplasser! Haraldstad og Wergeland Krog var blant lederne. (W.K. fortalte og jeg skrev ..)

Ved deltakelse på "Akershus" er bidratt til "orden" i AT-saker som er innbrakt dit. Personlig har jeg besørgert en del effekter har havnet der, så også den del av vår historie er blitt ivarettatt. For: når alt kommer til alt, så var det jo Nasjonal Samling som ledet AT-virksomheten fra oktober 1940 til 8.mai 1945. Og jeg vil si som den frisktalende Bergenser i Argentina sa - Norges Arbeidstjeneste ledet vi godt ! Som en beskleden merkverdighet nevner jeg ved denne anledning, at: -egentlig var jeg den første som fikk ansettelse i Norges Arbeidstjeneste sommeren 1940, ved at min "sjef" Harbek, som satt i Administrasjonsrådet, hadde vært nærmeste orverordnet mens jeg hadde statsansettelse på militærnekt-anstalten : NISFELTET. Jeg ble jo "ledig" våren 1940, og "det nye" ble tilbudt meg å begyn-ne i ... Der ble jeg i nesten fem år..

Hillev. R. Alvén